

Uchwała z dnia 6 września 2006 r.

III UZP 4/05

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Zbigniew Hajn,
Zbigniew Myszka (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Iwony Kaszczyzyn, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2006 r. sprawy z wniosku Szkoły Podstawowej [...] w K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o zwrot składek na ubezpieczenie społeczne od wypłaconych nauczycielskich dodatków mieszkaniowych, na skutek zagadnienia prawnego przekazanego przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postanowieniem z dnia 1 grudnia 2005 r. [...]

„Czy nauczyciel, któremu wypłacono dodatek mieszkaniowy przewidziany w art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela, w sprawie o zwrot składek opłaconych od dodatku mieszkaniowego, jest osobą zainteresowaną w rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c.?”

p o d j ą ł u c h w a ł ę :

Nauczyciel, któremu wypłacono dodatek mieszkaniowy z art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.), w sprawie wszczętej z odwołania pracodawcy od decyzji odmawiającej zwrotu składek opłaconych od tego dodatku, jest zainteresowanym w rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c.

U z a s a d n i e

Sąd Najwyższy, w sprawie z wniosku Szkoły Podstawowej [...] w K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o zwrot składek opłaconych od dodatku mieszkaniowego nauczycieli, rozpoznał zagadnienie prawne przekazane postanowieniem Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 1 grudnia 2005 r., „czy nauczyciel, któremu wypłacono dodatek mieszkaniowy przewidziany w art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela, w sprawie o zwrot składek opłacono-

nych od dodatku mieszkaniowego, jest osobą zainteresowaną w rozumieniu art.477¹¹ § 2 kpc?.”

Zagadnienie to ujawniło się w następującym stanie sprawy. Szkoła Podstawowa w K. figuruje w dokumentacji rozliczeniowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako płatnik składek od dnia 1 września 1999 r. Pismem z dnia 16 lutego 2005 r. zwróciła się do Inspektoratu ZUS w P. o zwrot nienależnie pobranych składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne od dodatków mieszkaniowych wypłaconych nauczycielom w latach 1999 - 2005 w kwocie 74.293,17 zł, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2002 r., II UKN 429/01 (OSNP 2003 nr 16, poz. 391). Decyzją z dnia 30 marca 2005 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w R. Inspektorat w P. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 18 ust. 1, art. 4 ust. 9, art. 20 ust. 1, art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm., powoływanej dalej jako ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawa systemowa), a także § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz. 1106 ze zm., powoływanego dalej jako rozporządzenie MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r.), odmówił zwrotu składek za okresy: od 1 stycznia 1999 r. do 31 sierpnia 1999 r. i od 1 września 1999 r. do 31 stycznia 2000 r. oraz stwierdził, że dodatek wypłacany nauczycielom na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm., powoływanej dalej jako Karta Nauczyciela) stanowi podstawę wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne.

W uzasadnieniu tej decyzji podano, że w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 sierpnia 1999 r. Szkoła Podstawowa w K. nie była płatnikiem składek, nie może więc żądać ich zwrotu. Żądanie zwrotu składek za okres: od 1 września 1999 r. do 31 stycznia 2000 r. uległo przedawnieniu wobec upływu pięcioletniego okresu przedawnienia. Ponadto dodatek mieszkaniowy określony w art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela jest składnikiem wynagrodzenia, stanowi więc przychód ze stosunku pracy i nalicza się od niego podatek dochodowy. W konsekwencji wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, ponieważ nie jest wymieniony w § 2 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. Takie stanowisko uzasadnia art. 4 ust. 9 i art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz § 2 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r., a także orzecznictwo sądowe

(wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2001 r., III AUa 306/00 i wyrok NSA z dnia 11 grudnia 2002 r., II SA/Lu 923/01).

Odwołanie Szkoły Podstawowej w K. od tej decyzji opierało się na twierdzeniu, iż „dodatek mieszkaniowy jest świadczeniem wypłacanym na podstawie art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela, a jego wysokość jest uzależniona m.in. od stanu rodzinnego nauczyciela. Nie jest więc on składnikiem wynagrodzenia lecz spełnia funkcję socjalną - nie podlega składce na ubezpieczenie społeczne”.

W odpowiedzi na odwołanie Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w R. podtrzymał stanowisko jak w kwestionowanej decyzji.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu, po rozpoznaniu odwołania, wyrokiem z dnia 23 czerwca 2005 r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił, iż Szkoła Podstawowa w K. nie była zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypłaconego nauczycielom dodatku mieszkaniowego począwszy od dnia 1 stycznia 1999 r. i nakazał organowi rentowemu zwrot tych składek począwszy od dnia 1 lutego 2000 r. W pozostałym zakresie odwołanie oddalił. Sąd pierwszej instancji przyjął, że dodatek mieszkaniowy przewidziany w art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela ma charakter socjalny, zatem nie stanowi przychodu ze stosunku pracy, wchodzącego do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników - w rozumieniu postanowień rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. Odwołująca się Szkoła nie była więc zobowiązana do uiszczenia składek od dodatku mieszkaniowego za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., z tym że do dnia 31 sierpnia 1999 r. nie była płatnikiem składek, przeto nie może żądać ich zwrotu. Dalsze roszczenie o zwrot składek uiszczonych przed lutego 2000 r. uległo przedawnieniu z mocy art. 24 ust. 7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W apelacji organ rentowy zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i zastosowanie, a w szczególności art. 4 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz § 2 ust. 1 pkt 1 - 32 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r., domagając się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania albo uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W takim stanie sprawy Sąd Apelacyjny w Rzeszowie powziął istotne wątpliwości co do charakteru prawnego dodatku mieszkaniowego przysługującego nauczycielowi, określonego w art. 52 ust. 3 Karty Nauczyciela, na gruncie dwóch rozbieżnych stanowisk orzecznictwa sądowego. Zgodnie z jednym, dodatek mieszkaniowy, przysługujący nauczycielom na podstawie art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela, jest świadczeniem związanym ze sto-

sunkiem pracy i nie stanowi przychodu z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, nie podlega więc wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne. Za poglądem tym opowiedział się Sąd Najwyższy między innymi w wyrokach: z dnia 11 lipca 2002 r., II UKN 429/01; z dnia 6 lipca 2005 r., III UK 50/05 i z dnia 3 października 2005 r., III UK 96/05. Odmienne stanowisko judykatury uznaje nauczycielski dodatek mieszkaniowy za przychód z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy w rozumieniu zarówno art. 12 ust. 1 ustawy podatkowej, jak i § 1 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 stycznia 1998 r. i przyjmując, że stanowi on podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Pogląd ten został przyjęty przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 września 2005 r., I UK 83/05, a także, przynajmniej w części, w głosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2002 r., II UKN 429/0 (glosa W. Muszalskiego, OSP 2004 nr 4, poz. 47). Podzielił go również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 grudnia 2002 r., II SA/Lu 923/01, przyjmując, że omawiany dodatek jest składnikiem wynagrodzenia nauczyciela. Rozbieżne orzecznictwo w tej kwestii występuje także w praktyce sądów apelacyjnych. Za pierwszym z poglądów opowiedziały się Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 8 grudnia 2004 r., III AUa 1474/04, a także Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 2 marca 2005 r., III AUa 60/05, zaś przeciwne stanowisko reprezentuje Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 24 listopada 2001 r., III AUa 306/00.

Natomiast Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 6 stycznia 1998 r., U 15/97 (OTK 1998 nr 1, poz. 2), zajmując się zgodnością przepisów zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 marca 1997 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad przyznawania i wypłacania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego (M.P. Nr 16, poz. 154) z art. 54 ust. 3 i 7 Karty Nauczyciela oraz z art. 5a ust. 1 ustawy o systemie oświaty w związku z art. 12a i 15b ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o finansowaniu gmin - nie wypowiedział się co do charakteru prawnego nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego. Stwierdził jedynie, iż fakt, że w praktyce pobierane są składki na ubezpieczenie społeczne także od dodatków mieszkaniowych, może oznaczać nieprawidłowość praktyki (o czym Trybunał nie może rozstrzygać), a nie zmianę charakteru prawnego dodatku mieszkaniowego. Trybunał potwierdził, że nauczycielski dodatek mieszkaniowy jest pochodną przyznanego nauczycielowi przez art. 54 ust. 1 Karty Nauczyciela prawa do mieszkania w miejscu pracy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługujący z mocy art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela jest należnością ze stosunku pracy, której wysokość, zasady przyznania i wypłaty określa szczegółowo rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2001 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad

przyznawania i wypłacania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli zatrudnianych w szkołach prowadzonych przez organy administracji rządowej (Dz.U. Nr 56, poz. 585 ze zm.), ma on więc charakter roszczeniowy. Nauczyciel może go dochodzić przed sądem pracy od swojego pracodawcy. Stanowi zatem podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (art. 18 ustawy systemowej) - zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) oraz § 1 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998 r. i art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W zakresie objętym rozpoznaniem zagadnienia prawnego, Sąd Apelacyjny argumentował, że z art. 477¹¹ k.p.c. wynika, iż stronami w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych są ubezpieczony, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy i zainteresowany. Zainteresowanym, zgodnie z art. 477¹¹ § 2 k.p.c., jest ten, czyje prawa i obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto, zgodnie z tym przepisem, jeżeli w postępowaniu przed organem rentowym nie wezwano do udziału w sprawie osoby zainteresowanej, to sąd zobowiązany jest wezwać do udziału w postępowaniu taką osobę z urzędu. Zaniechanie wezwania oznacza pozbawienie tej strony możliwości obrony praw i tym samym prowadzi do nieważności postępowania z mocy art. 379 pkt 5 k.p.c. W sprawie, prowadzonej przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku z odwołania Urzędu Miasta i Gminy w S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O., o ustalenie, że dodatki mieszkaniowe wypłacane na podstawie art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela podlegają składce na ubezpieczenie społeczne (III AUa 1474/03) brali udział nauczyciele, którym wypłacano dodatki oraz szkoły zatrudniające tych nauczycieli - jako zainteresowani. Natomiast w sprawie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie wszczętej z odwołania Publicznego Gimnazjum w T. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o zwrot składek opłacanych od dodatku mieszkaniowego nauczycieli - nauczycieli nie wezwano do udziału w sprawie, podobnie w sprawie o sygn. III AUa 1361/03 Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Zdaniem Sądu przedstawiającego zagadnienie prawne, interes prawny nauczycieli w udziale w sprawie o zwrot składek na ubezpieczenie społeczne od wypłacanych dodatków mieszkaniowych polega na tym, iż konsekwencją przyjęcia obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie społeczne od dodatku mieszkaniowego nauczyciela byłby obowiązek uwzględnienia jego waloryzowanej wysokości w podstawie świadczeń emerytalno-rentowych (art. 25 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Sądy powinny zatem wzywać nauczycieli do udziału w takich sprawach w charakterze zainteresowanych pod rygorem nieważności postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O tym, że nauczycielowi, któremu wypłacono dodatek mieszkaniowy określony w art. 54 ust. 3 Karty Nauczyciela, przysługuje procesowy status prawny zainteresowanego w rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. w sprawie wszczętej z odwołania pracodawcy o zwrot składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne od tych dodatków, świadczy już - porządkująca rozbieżności w dotychczasowym orzecznictwie sądowym - uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., III UZP 1/06 (dotychczas niepublikowana), w której przyjęto, że dodatek mieszkaniowy na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.) jest wliczany do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.). W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy przesądził, że dodatek mieszkaniowy jest przychodem ze stosunku pracy, o jakim mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a przeto stanowi jeden z przychodów z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy dla celów wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne. Równocześnie nauczycielski dodatek mieszkaniowy nie został objęty wyłączeniami z podstawy wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne przewidzianymi w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r., dlatego powinien być wliczony do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Dodatkowo istotne jest to, że składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za pracowników finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek (art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), a składki na ubezpieczenie chorobowe finansują w całości sami ubezpieczeni (art. 16 ust. 2 tej ustawy). Oznacza to, że każda decyzja dotycząca zakresu lub wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne bezpośrednio dotyczy finansowania składek także przez ubezpieczonych pracowników. Pomimo zatem unormowania, że całość składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe za ubezpieczonych pracowników obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do organu ubezpieczeń społecznych pracodawcy jako płatnicy składek (art. 4 pkt 2a w związku z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) i te podmioty ponoszą

także odpowiedzialność za nieopłacenie, opłacenie w zaniżonej wysokości lub nie-terminowe opłacenie należnych składek (art. 23 i 24 tej ustawy), to w razie sporu dotyczącego tego zakresu obowiązku ubezpieczeń społecznych organ ubezpieczeń społecznych powinien wydać decyzję osobie zainteresowanej oraz płatnikowi składek (art. 38 ust. 1 ustawy systemowej).

Trzeba zwrócić uwagę, że obowiązek pracodawcy (będącego płatnikiem składek) obliczania, rozliczania i przekazywania co miesiąc do Zakładu całości należnych składek przybiera formę miesięcznych raportów imiennych, składanych po upływie każdego miesiąca kalendarzowego w terminie ustalonym dla rozliczenia składek i obejmuje konieczne indywidualne dane dotyczące także ubezpieczonych istotne dla ustalenia zakresu i wymiaru składek, które płatnik składek przekazuje także ubezpieczonym. Ci mogą składać wnioski o sprostowanie tych informacji, a w razie nieuwzględnienia reklamacji przez płatnika składek w terminie jednego miesiąca od daty jej wpływu, na wniosek ubezpieczonego, Zakład po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje decyzję (art. 41 ustawy systemowej). Ponadto składki ewidencjonuje się na indywidualnych kontach ubezpieczonych (art. 40 tej ustawy), co oznacza, że wszelkie decyzje dotyczące zakresu lub wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne obejmują już bezpośrednio ubezpieczonych zobowiązanych do finansowania w części lub w całości należnych składek na ubezpieczenia społeczne. Dlatego należy uznać, że obowiązek wydania decyzji osobie zainteresowanej oraz płatnikowi składek przez organ ubezpieczeń społecznych w razie sporu dotyczącego obowiązku ubezpieczeń społecznych (art. 38 ust. 1 ustawy systemowej), obejmuje również wydanie decyzji dotyczącej zakresu i wymiaru składek z określonego obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, w którym procesowy status ubezpieczonego przysługuje osobie ubiegającej się o ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczenia, jego zakresu lub wymiaru składki z tego tytułu, jeżeli odwołuje się od takiej decyzji (art. 476 § 5 pkt 2b k.p.c.). Nawet zatem w razie niewymienienia konkretnego pracownika w spornej decyzji składkowej, wszyscy pracownicy, których indywidualne dane obejmują imienne raporty miesięczne spornych obliczonych i rozliczonych składek, są podmiotami stosunku pracowniczego ubezpieczenia społecznego powstałego w związku z ich zatrudnieniem.

Przy takich uwarunkowaniach prawnych obowiązków finansowania i opłacania składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne, o procesowym statusie prawnym stron sporu dotyczącego zakresu lub wymiaru tych składek decyduje podmiot wno-

szący odwołanie od decyzji składkowej organu ubezpieczeń społecznych (organu rentowego). W razie wniesienia przez będącego płatnikiem składek pracodawcę odwołania od decyzji odmawiającej zwrotu składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne opłaconych od nauczycielskich dodatków mieszkaniowych, nauczyciel, który takiej decyzji nie zamierza kwestionować w sądowym postępowaniu odwoławczym, będzie zainteresowanym podmiotem tego postępowania jako ten, czyje prawa i obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy w rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie takiej sprawy wpływa bowiem wprost na jego aktualne obowiązki w zakresie finansowania części lub całości należnych od niego składek na ubezpieczenia społeczne, a ponadto przekłada się na jego przyszłą podstawę obliczenia emerytury, którą stanowi kwota opłaconych składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na jego indywidualnym koncie (art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.). Z tych względów nauczyciel jest bezpośrednio zainteresowany w uzyskaniu konkretnego orzeczenia, od którego zależą jego prawa i obowiązki w rozumieniu art. 477¹¹ § 2 k.p.c. Z tych przyczyn należy także podzielić pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 r., II UKN 128/00 (OSNP 2003 nr 3, poz. 30), że zaniechanie wezwania pracowników do udziału w sprawie przez sąd rozpoznający odwołanie pracodawcy od decyzji ustalającej składki na ich ubezpieczenie społeczne, powoduje nieważność postępowania (art. 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 477¹¹ § 2 k.p.c.), oparty na prawidłowym założeniu, że stronami postępowania przed sądem rozpoznającym sprawę z zakresu ubezpieczeń społecznych są (w znaczeniu muszą być) wszystkie podmioty materialnego stosunku ubezpieczenia społecznego, czyli osoby wymienione w art. 477¹¹ k.p.c., także dlatego, że decyzja będąca przedmiotem sporu dotyczyła ustalenia składki na ich ubezpieczenie społeczne, a więc kwestii o istotnym znaczeniu w sferze prawa i wysokości ich świadczeń z ubezpieczenia społecznego, tj. ich praw w takim sensie, o jakim mowa w art. 477¹¹ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy podjął uchwałę jak w sentencji.

=====